

0—100 jednostek wagowych odpadów pokonsumpcyjnych i poprodukcyjnych elementów z tworzyw sztucznych rozpuszczonych w ich rozpuszczalnikach i do tak przygotowanych 100 jednostek wagowych substancji dodaje się mieszając 1—10000 jednostek wagowych mieszaniny składającej się z cementu portlandzkiego, proszków o własnościach hydrofobowych i popiołów z węgla. Do tak przygotowanej substancji dodaje się na każde 100 jej jednostek wagowych 0—10 jednostek wagowych wody i po wymieszaniu aż do zaniknięcia śladów wilgoci pozostawia na 4—24 godziny leżakowania. (1 zastrzeżenie)

C04B P. 195935 T 10.02.1977

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, Polska (Józef Widal, Piotr Izak, Stanisław Myszką, Henryk Myszką, Marian Knypl).

Ceramiczna masa lejna, zwłaszcza do otrzymywania granulatu przy użyciu suszarni rozpyłowej

Ceramiczna masa lejna według wynalazku zawierająca tworzywo ceramiczne, wodę, odpieniacz, utłiniacz oraz plastyfikator charakteryzuje się tym, że plastyfikatorem jest mieszanina związków akrylowych typu poliakrylanu amonu oraz wodnych dyspersji kopolimeru estrów kwasu akrylowego, metakrylowego i środków sieciujących, przy czym plastyfikator dodawany jest w ilości do 10% wagowych, a najkorzystniej od 1,5 - 4% wagowych. (2 zastrzeżenia)

C04B P. 195937 T 10.02.1977

Wyższa Szkoła Inżynierska, Lublin, Polska (Jerzy Grycz, Wojciech Budzyński, Bogdan Oleszczyński, Eugeniusz Wójcik).

Metoda wytwarzania zestawu surowcowego do produkcji klinkieru cementowego

Metoda według wynalazku charakteryzuje się wprowadzeniem do zestawu surowcowego obok kredy drugiego składnika podstawowego w postaci odpadu ze skał przywęglowych w ilości od 10% do 40% wagowych w przeliczeniu na stan wyprażony w zależności od zawartości składników chemicznych znajdujących się w odpadach przywęglowych. (1 zastrzeżenie)

C07C P. 189331 04.05.1976

Zakłady Chemiczne „Organika-Azot”, Jaworzno, Polska (Janusz Świętosławski, Andrzej Siłowiecki, Aleksander Ratajczak, Barbara Nocoń, Zofia Baniak).

Sposób wytwarzania 4,4'-izopropylidenobis/2,6-dibromo/fenolu

Istota wynalazku polega na tym, że na każdy 1 mol 4,4'-izopropylidenobisfenolu działa się mniej niż 4-ma molami bromu, korzystnie 2,0 - 2,1 molami w środowisku rozpuszczalnika organicznego lub jego mieszaniny z wodą, przy czym produkty reakcji poddaje się równocześnie lub następnie działaniu chloranów metali alkalicznych, korzystnie chloranu sodowego, wydzielając produkt w znany sposób. Korzystne jest prowadzenie procesu w obecności kwasu mineralnego. 4,4'-izopropylidenobis/2,6-dibromo/fenol stosowany jest do wytwarzania niepalnych tworzyw sztucznych i żywic syntetycznych. (2 zastrzeżenia)

C07C P. 196045 02.06.1976

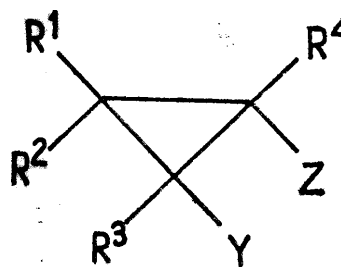
Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Mieczysław Makosza, Andrzej Jończyk).

Sposób wytwarzania podstawionych cyklopropanów

Sposób wytwarzania podstawionych cyklopropanów o wzorze 1, w którym R¹, R², R³, R⁴ oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe nasycone lub nienasycone,

grupy aryłowe lub aralkilowe, grupy nitrylowe, karbalkoksyłowe, amidowe, acylowe lub sulfonyłowe lub też R¹ razem z R², lub R¹ razem z R³ oznaczają części pierścienia izocyklicznego lub heterocyklicznego a Z i Y oznaczają grupy nitrylowe, karbalkoksyłowe, amidowe, acylowe lub sulfonyłowe, w reakcji elektrofilowych olein z pochodnymi kwasów α-chlorowcoalkowych lub α-chlorowcoetonami lub α-chlorowcosulfonami według wynalazku polega na tym, że reakcję prowadzi się wobec wodorotlenków metali alkalicznych i IV-rzędowych związków amoniowych. Związki amoniowe stosuje się w ilości nie przekraczającej 0,1 mola na 1 mol α-chlorowcopochodnej.

Związki o wzorze 1 są półproduktami w przemyśle środków farmaceutycznych, związków zapachowych i środków ochrony roślin. (3 zastrzeżenia)

Wzór 1

C07C P. 190101 02.06.1976

Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”, Kędzierzyn-Koźle, Polska (Halina Szopa, Czesław Masal, Zbigniew Szopa, Lubomir Horyl, Mirosław Młynarczyk, Henryk Pawlica, Janusz Pandel, Emil Zawadzki, Teobald Janc).

Sposób wytwarzania środka porotwórczego

Sposób wytwarzania środka porotwórczego, a zwłaszcza dwuamidu kwasu azomrówkowego z mocznika i pochodnej hydrazyny przy stosunku molowym mocznika do pochodnej hydrazyny jak 2 - 5 : 1, w środowisku wodnym lub innego rozpuszczalnika przy pH od 1,8 do 7,5 w temperaturze wrzenia mieszaniny reakcyjnej przez utworzenie dwuamidu kwasu hydrazomrówkowego a następnie utlenianie dwuamidu kwasu hydrazomrówkowego polega na tym, że do środowiska reakcji przebiegającej między mocznikiem a hydrazyną dodaje się, w momencie zbliżania się odczynu mieszaniny reakcyjnej do odczynu obojętnego, rozcieńczony roztwór kwasu o stężeniu nie przekraczającym 50% wagowych. Jako rozcieńczony roztwór kwasu stosuje się kwas mineralny, na przykład siarkowy o stężeniu od 5% do 50% wagowych. (2 zastrzeżenia)

C07C P. 190443 14.06.1976

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, Polska (Jerzy Szmajda, Jerzy Wilczek, Lucjan Mikiciuk, Irena Missala, Marianna Parulska-Szajda, Alina Sikorska).

Sposób otrzymywania p-nitrodwufenyloaminy

Przedmiotem wynalazku jest sposób otrzymywania p-nitrodwufenyloaminy z aniliny i p-chloronitrobenzenu w obecności akceptora chlorowodoru z równoczesnym azeotropowym usuwaniem wody przy zastosowaniu tlenku miedziowego i dwumetyloformamidu lub samej miedzi jako katalizatorów oraz dodatkowego katalizatora którym jest pył cynkowy w ilości nie większej niż 2% w stosunku do ilości p-chloronitrobenzenu użytego do reakcji. Otrzymana sposobem wg,